

Ty křenovský luka

♩ = 106

Ty kře-nov - ský lu - ka jsou v ro - vi - ně,

C F C G7 C

ros - te tam tra - vič - ka, jen se vi - ne.

F C G7 C

Jen se vi - ne, jen se vá - lí, po ní mě

C F C

má mi - lá do - pro - vá - ^{1.}zí. ^{2.}zí.

F C G7 C C C

2. Složila hlavičku do jetele,
naslouchala hlasu, kdo to jede.
[:Slyšela hlas vraných koní,
byly to koničky Jeníčkoví.:]

3. Řekni mi, Jeníčku, kam to jedeš,
že si své koničky sám kšíruješ.
[:Nejezdí sám, vem mě s sebou,
abych já věděla co je s tebou.:]

4. Půjč mně, moje milá, lucerničku,
abyh si posvítil na cestičku.
[:Je li suchá, nebo bláto,
cestička se svítí jako zlato.:]

5. Nešťastná lucerna ale zhasla,
vojenská patrola pro mě přišla.
[:Přišla pro mě, odvedla mě,
vojenskému stavu předala mě.:]